

[Chr. Christensen]

gatorisk overskudsdeling, er noget, der kan forhandles om?

Ib Christensen (DR):

Statsministeren afslørede et vist kendskab til busdrift – hvor han end kan have det fra. Han talte om, at vi skulle være en bus, hvor vi nu skulle stå op alle sammen, fordi pladsforholdene var så trange, og sæderne skulle flyttes. Så må man håbe, at vi ikke kommer til at træde hinanden over tæerne. Men først og fremmest vil jeg advare statsministeren mod, at det bliver en bus af den slags, hvor der i forruden står: »Ikke i rute«. Jeg vil gøre det ved at henvise til de indre selvmodsigelser, der ligger i regeringens plan, som statsministeren opfatter som afbalanceret og sammenhængende.

For det første fører man stadig væk trods 5 pct.s devaluering en valutapolitik, der skader beskæftigelsen, og skader betalingsbalancen. Samtidig – og for at kompensere for det – vil man afse øgede milliardmidler til fremme af beskæftigelsen, altså den beskæftigelse, man er med til gennem valutapolitikken at ødelægge.

For det andet vil man give øgede erhvervstilskud til virksomhederne og til landbrug og mange andre erhverv. Samtidig fører man en skattepolitik, der belaster disse erhverv.

For det tredje opererer man med et mægtigt underskud på finansloven, et mægtigt finansunderskud. For at kompensere for det foretager man samtidig en gigantisk indenlandsk og udenlandsk lånoptagning. Man opsuger altså de midler, man på den anden side ikke vil indkræve for ikke at ødelægge den økonomiske aktivitet.

For det fjerde taler man om nødvendigheden af tilgang af risikovillig kapital til erhvervslivet – et fuldstændig rigtigt synspunkt. Men det modvirker man med denne udstedelse af i massevis af statsobligationer, der beslaglægger opsparingen.

Sådan er der en lang række selvmodsigelser i regeringens plan, som det er nødvendigt at gøre opmærksom på, da regeringen åbenlyst ikke selv er opmærksom på dem.

Jeg undrede mig en smule over, at retsforbundet ikke kunne finde plads blandt de partier, som regeringen mente på punkter at kunne samarbejde med. At regeringen nævnte det radikale venstre, undrer mig ikke, for

det radikale venstre er i mange væsentlige spørgsmål et ekko af regeringen, men at man nævner SF, der kom med en meget marxistisk farvet kritik, centrum-demokraterne, der stort set ikke sagde noget, og kristeligt folkeparti, der kommer med en mildere udgave af venstres og konservatives kritik, uden at man så også nævner retsforbundet, der kom med en meget hård kritik, når det drejer sig om indkomstpoltikken og enkelte andre ting, men dog på en lang række områder gav udtryk for samarbejdsvilje, det kan man godt undre sig en smule over.

Sandheden er jo den, hr. statsminister, at regeringen meget vel inden ret længe kan få hårdt brug for retsforbundets 5 mandater. Ændringer i folkepensionen kunne f. eks. være et område, og der vil melde sig andre i tidens løb. Det ser ud til, at venstre og det konservative folkeparti i hvert fald i øjeblikket er gået helt i baglås, og så må regeringen se sig om efter andre parlamentariske kombinationer.

Jeg vil gerne tilføje, at retsforbundet er det eneste parti, der har vist den ansvarlighed at kritisere den nuværende valutapolitik. Jeg kan se i Jyllands-Posten i dag, at regeringen oprindeligt havde ønsket en 18 pct.s devaluering, men ikke fik lov af EF. Det svarer til de 15–20 pct.s devaluering eller virkningerne af en kronefrigivelse, som vi har foreslået. Vi kunne altså give parlamentarisk dækning eller være med til det på dette område.

Vi har tilbudt regeringen på et sølvfad 4 mia kr., hvis regeringen vil lave en statsgrundskyld på 2 pct. Det hører ikke til de sædvanlige ting, at et parti i en sådan debat står og tilbyder regeringen flere penge. Vi vil ganske vist foretrække disse penge brugt til lettelse af indkomstskatten, men regeringen er jo selv indstillet på at forlænge proportionalskattestrøket.

Vi vil gerne hjælpe regeringen med øgede besparelser ud over de 2,5 mia kr., som regeringen har ønske om. Også dér er vi villige til at gå ind i et samarbejde med regeringen.

Vi vil også gerne bidrage, når det drejer sig om skattereformen, sanering af skatteundragelsesmuligheder osv. På alle disse områder vil regeringen kunne få et samarbejde med retsforbundets 5 mandater, men det forudsætter selvfølgelig en vilje til samarbejde på begge sider. Den er for vores vedkommende til stede over for regeringen på disse